

motu*s*. *B*y neg. min. q*a* ipsi*q* p*ro*p*ri*o*r*eg*is* ad uisionem n*on* d*icitur* in instanti*d*e corpore q*uo*d actuali*moueti* ita C*art* 3*o*. Dicerem*q*uod nos re*sidere* corp*o* ib*id* in instanti*n*on i*videre* illus q*uo*d moueti nisi fixis oculis q*uo*d temp*o* uisionem conseru*em*, nec t*an* hinc inferas nos i*videre* illud corp*o* inge*re*, *B*y n*on* neg*o* sequelam ges*n*o*o* p*ro*p*ri*o*r* e*n*dat*n*o*o* si intempore cum sit priu*ia* motu*q* u*er* d*ati* n*on* i*st* in tempore.

Dies 2*o* res*q* u*er* moueti*in* g*lob* instanti*motu* h*ab* nouam retorem distantiar*et* p*ro*to*q*: Ge*o* in g*lob* instanti*moueti*. L*ion* g*ande* contiam*h*ab*n* in g*lob* instanti*nouam retorem*, n*on* a*equi* tam in ipso instanti*to* intempore imm*o* antecedente*in* q*uo*d mouetur.

Dies 3*o* corpora gloria*ta* diversum intervalum & q*uo*d cele*ritate* p*ec*c*ent* teste D*o*. Augustino: Ge*o* in instanti*mouebund*u**. *B*y Diuum Augustinum s*ed* adhuc*is* illa corpora max*im* cele*ritate* p*ec*c*ent* longam distantiam uerzare n*on* u*er* instanti*p*ustare.

Q*u*o*d* 2*o* & Angelus, i*n* die separata*p*otest moueri*in* instanti*q*uod*u*bi*u* ad n*on* i*st* restitutio*l*e*g*atione*u*re*u*. Dies 3*o* & 1*o* sol uno no*mantis* transmet*it* lucem*in* volum*o* nostrum hemisphaerium, q*uo*d n*on* h*ab* contrarium drubia Angeli*et* i*n* d*icitur* h*ab* contrarium. Ge*o* in instanti*po*ter*it* p*ec*c*ere* ali*qd* sp*at*ium. *B*y neg*o* a*ns* n*on* t*er* t*er* lux*in* instanti*in* l*oc* nostro hemisphaerio*q*uod*u* h*ab* contrarium. *to* q*uo*d ita effundit*ut* n*on* ad luc*u* p*ec*c*ere*, q*uo*d*u* in uno sp*at*io*ad* ali*qd* translat*q*uod*u* contigit*q*uod*u* moueti*; q*uod*u* ab uno l*oc* *ad* ali*qd* trans*it*.

Dies 2*o* corp*o* i*n* deo*moueti* intempore*q*uod*u* constat p*ec*c*ere*, q*uo*d*u* cum una*n*on potest occupare locum*quem* alter*u* occupab*at*, nisi*ne*cessarie*et* intempore*: to* Spiril*u* n*on* h*ab* p*ec*c*ere*: Ge*o* in instanti*p*ot*er*unt*mo*uer*ir*. *B*y neg*o* mai*or* corpora*n*on i*n* deo*reg*u*nt* temp*o*, dum*mouenti*q*uod*u* suam sub*ti*am respondent*spacio* q*uo*d*u* p*ec*c*unt* f*u*ll*u* currere*mi*si*deserendo* unam*ill* sp*at*ii*dem*, p*ot* al*ia* am*u*.*

Q*u*o*d* 3*o* & sat diuin*u*ly*g* p*ot*est dari*modus* i*n* instanti*q*uod*u* neg*o* q*uo*d*u* modus*in* sp*at*ia*me*ting* et c*on*tin*ue**, q*uo*d*u* n*on* est*rid*iri*in* instanti*Ge*o* ne*diuin*u*ly*g* poterit*et* in instanti*ali*qd* effet*et* n*on* est*modus****

Collig*o* 1*o* p*ec*c*ere* diuin*u*ly*g* i*n* instanti*dari* il*l* Pet*ro*. V*g*. i*n* l*oc* sp*at*ij*in* cap*ac*idine*, q*uod*u* dari i*inter* U*lysi*pp*on*em*et* E*b*oram*, n*on* p*ot* eff*er*re*ut* Pet*rus* h*ab* eff*er*re*in* uno instanti*ad* E*b*oram*quoniam**

Collig*o* 2*o*

Colleges 2º est mo' Deum daturu' e' corpori' h' in die iudicij ut resurrecio fuit in instanti. Unde q' censes Petri ad vari' debentur. Hoc adverfatio' n' fuit p' motu', it' dabit deus e' uinerib' sub illa aduersatione et n' dabit illi' ratiocinione in q' exant.

Nec dies tunc datus' ire' vacuum q' ergo' uicinum in instanti n' poterit occurvere, et occupare ipsatum, q' accidens' refactis', et in instanti' aduersitate' occupabat'. Cyp. n. Deum tunc tenet ad suandum e' alteri corpori' q' ipsatum illud in eod instanti' replebit.

Ola q' d' si deus infinitum impulsum lapidi imprimaret, et cum eo conuixeret, moueri' legi' in instanti? q' neutrām p'm acrius impulsa' absolute, neutrām absolute ampliata'. Sitq' ex hypotesi' fore ut legi' traharet et n' trahiret ipsatum in instanti: 1° q' a' uicu' illa impulsiva' est in finita: 2° moueret lapidem max' uelutate, q' e' tota momentanea in successu'. n' potest dari uelutitas max', q' n' sit divisibilis' aequalis' q' n' possit dari alia maior. 2° q' a' instanti' sit ut illa' n' efficiat ut lapis palmaris in eod instanti' riuit' decem palmis' et tunc q' a' q' defensat. q' descensus est in tempore. Tu q' deus pote Deum infiniti' impulsu' ducere, negare debet, q' se infinitum impulsu' ad mouendum lapidem n't applicari ex regu' naturalib' q' reg' est, q' n' motu' est et n' est in instanti.

Capit 7^m, 8^m, 9^m, et 10.

Quæstio. i^a

*U*nus aliqd' in instanti' moveri possit? p' se moueri potest.

By neg: ita sitq' et q' q' moueri p' se conensurato' successu' p' q' spaci' q' percurrit, et partim' in itio' a q', partim' in itio' ad quem: id hoc efficiere negt, q' e' in re indecensibile: q' in divisibile, p' q' neg' moueri' successione. Un' si punctum' dividitur

separare tibi à moueret i continuo. Id dixerit.

Colligebis 2° q^{uod} diuini h^{ab}it^{us} p^{ot}est quantum respondere spacio veri-
tatis (ut sit Angelus. q^{uod} et n^{on} h^{ab}et p^{ot}is), et tunc moueri per
se; q^{uod} habilitas affi^{ca}ta q^{uod} Deus p^{ot}est trahere corpori diuisibili meo:
no mihi migrationem ostendi in loco minimo, q^{uod} videtur in ore. Hoc
et Domini in Eucharistia: q^{uod} et poterit tribuere punculo mihi q^{uod}
de diuisibili sit, in loco diuisibili.

Hinc colliges 1° punctum globi n^{on} p^{ot}est motum continuaum
subire, id est globi, et p^{ot} accidit, p^{ot} globi continua p^{ot} moueri;
est aeris ambientis, quem occurrit n^{on} est plani sup^{er} q^{uod} festi, inq^{ui}
planu n^{on} sunt puncta continua, id dixerit.

Colligebis 2° n^{on} reg ex eo q^{uod} punctum mouasti est continua
sup^{er} planum constare planum ex istis indivisiib^{il}ibus q^{uod} tum punc-
tum n^{on} regnit adeq^{ua}tum ad planum q^{uod} m^{od} regnaret, n^{on} p^{ot}
se sup^{er} planum moueret, ut ex hoc secreto planum constare
ex indivisiib^{il}ibus p^{ot}.

Colligebis 3° immo post instans, q^{uod} punctum tangit planu
moueri p^{ot}em ipsum punctum cum immo post n^{on} p^{ot}at, n^{on} tibi mo-
ueri est nisi, ut n^{on} tibi, ut illi ut in planu r^{ati} aliq^{uo} pars
continui, q^{uod} ibi diuisibili.

Vies n^{on} globi est p^{ot} inferiori q^{uod} planu tangit, n^{on} cessat a
medio: q^{uod} n^{on} est est aeris ambientis, id est in planu q^{uod} in p^{ot} in diu-
sibili, q^{uod} punctum duxerat continuitate moueret alioquin p^{ot}
diam p^{ot} se continua moueret, cum globi est illis, illis q^{uod} inter-
venient s^{unt} tangat planum. Et si globi ex p^{ot} inferiori
q^{uod} invenient s^{unt} puncti planum tangit, n^{on} cesset p^{ot}ere, n^{on}
bi in usco in eiusdem p^{ot}, et comparat^e planu continua mo-
ueri. Ideo n^{on} v^{er} est usare a multo q^{uod} n^{on} intermitit consta-
tus dixeris; nec ultimum transiit instans, cui suus contactus
n^{on} r^{ati}at.

Colligebis 4° Angelum, q^{uod} ad punctu se colligeret n^{on} p^{ot} moue-
ri et motu continua siuscit nec punctu moueret, ut i^{nde}. A.B. aperirent
Angelu p^{ot} effici p^{ot}el*la* separati motu continua, loquunt^e de Angelo,
q^{uod} uam extensio virtutis diuisibilis spatio diuisibili sit, in
hoc n^{on} punctu delat^e moueret, ut moueret in globo, n^{on} est sui It est
difficilis.

Finis libri Sexti.

lib 79.

Liber Septimus Physicorum

Caput. i^m.

Quæstio, Vnicā.

Num oē qđ moveat, ab alio moveari?

Qta 1^a dī oē qđ motio Physica mouet, ab alio moveari? Bp affe.
1° qđ si de cā motus uniuoca qas im posibile ī ut idem ī cā
uniuoca. qđ sic in actu et in pōa existat. Vtq. ut sit actu ca:
lendum ut duo, et pōa calendum. p eundē calorem alioq. spēt, et
2° spēt calidum ut duo. It qđ mouet ad aliq. p cā
hēc eam actu n̄ ī uniuoca, et qđ moueti hēc eam ī pōa.
go n̄ ī idem qđ mouet et qđ moueti.

2° qđ abstruse de oīg. uiuentia mouenti à suis
fisi: elementa, dum loca natia pertinet à suis. agenito:
zib⁹: reliq. qđ mouenti ī loca s̄ sua, mouenti ab externo:
toe, qđ accipiunt impulsū: go oīa qđ Physica motio
mouenti ab alio à se dīcio mouenti.

3° qđ motio Physica recipit in via ut in qđ, et illi:
cāt à pīa: id pīa dīlinguita à mā: go qđ moueti ab illo qđ
mouet.

Qta 2^a dī emanatioib⁹, qđ spirib⁹ uel pīoib⁹, ut in qđ
eructioib⁹ & subro. oriuntur id re n̄ sit agens et patientis? Bp affe.
qđ oīa sic ī 2° qđ pīo emanant et in qđ recipiuntur.
go id ī et agens et patientis ī illarum. Dīlinige subro.
sic ī cā efficiam̄ pōrūm̄ & pīatūm̄, id ī stralēm̄ cāq.
pīalis qđ generantib⁹. Ut adhuc manet qđ si bījūrū de
agente addiglo, id & paciente dīlinguant, dīlinguita n̄ gene:
rāns et aca 2° ista anima.

Qta 3^a dī qđ in tib⁹ et uelutib⁹ suas efficiunt operioib⁹
sit idem ut qđ agit, et qđ patientis Bp de ista aliquando ī dīca

ut quando intus sit cum ipse intelligibili producit conglu, quem n' in
ipse, & in se recipit. Et quando propriez concurrende ipsius subiectum
suo intus ducit conglu q' in intus ut q' et in sueta ut q' recipi
tur. Deinde tunc in opere afferente intus concurreat ad alij uerba.
q' eff. Qd' c' agens dissum a galleris ut fit; in opere negante
en' hanc concursum. Qd' agens et galleris secundem ualorem.

Collig. 4° q' alijs i' libas p' se s' motu directo a se ipsa reficit
intendit. Qd' neg. q' negoti q' idem cu' eis, p' se est in aucto
et in p'io. Un' collig. 1° calorem ventriculi hyame, ulterium, etc
n' q' calor in alijs p' residens in ead remansum p' se intendat.
Id q' Celsus Galeno curuisci aeris frig' cultis inspiracula restrin-
git et spirat, q' calor uentriculi nunt, intus coerset n' foras
exrumpant, q' fit ut intus maior copia calorij et spirituum
exurbit tempore frigoris, p' q' actus, q' temp', spiracula clau-
dit calorem auget: et ex opposita ror tempore diuersis minor copia
datur calorij q' s' calor hancib' spiracula relaxat, q' calor
in spiraculis exsicit.

Collig. 2° lucem intendi a se p' accens n' directo, id reflecti
re p' zarium, reflexum, q' reflectire grossi ulteriorum
componit q' impediti a corpore opaco ne ultimis tendat. Nam
om' de uoce q' reponit, non fit echo.

Collig. 3° illud effectum virtus unita portio agit n' ita ac-
cipientem, q' si virtus illa, seu q' libas se ipsam, ac p' se intendat:
Id q' s' subi in q' libatas actina i' alijs uniuersi, eo partes
extensionis ipsius libatibus p'pinq' ad se inuenient accidentem, et
partiales ultimales mag coniunguntur, ex q' fortior alio egreditur.
Id de his alijs.

Qta 5° q' si q' calida uenit impedimentis natum frigi-
ditate relugitur? Qd' si p' sue subiectis d' s' q' illa frigidatio n' illi:
a ma, cum ma n' sit actina q' a p'ia, n' accidentali: q' subiecti:
a q'dem tamen a ia adequa et principali, q' a' priuatis e p'ge:
nitore ipsius complicit. Un' fit bene p'esse uolum cu' priuam imm
emanationis, q' n' i' rigore sua actio: et tale i' p'ia aquae emanacionis
illius, q' d'uerit spissam frigiditatem usq' ad summum, nisi densa impedi
menta. Et dicimus de q' cu' frigiditatis, d'm de igne cu' calorij,
et n' de celeris.

Hinc collig.

Hinc colliget 1° nō indui agm ad frigiditatem à corpore ambi-
ente ut p̄t ēndo agi frigiditatem possita in uacuo recuperaret.

Colliget 2° nō reduci ad frigiditatem à p̄tis ipsius aqua intus
lentisq; h̄c nō l̄ essent sine frigide, et hoc n̄ q̄ a calore go-
ret eas p̄t ab illa summa frigiditate distare, et q̄ a alioq;
expia frigide aquam ē in medio frigidam dum caluet. L̄
p̄nt frigide n̄ in summo gradu et tunc n̄ possint agm reduc-
re ad ampliorem frigiditatem: fortia.

P̄t sū q̄ sit in p̄t: m̄pus cordis? p̄t ē anima
q̄ cor mouet invenit facultatis motus, q̄ in corde in h̄c est p̄t
q̄ a h̄c motu ē max⁹ vitalis: p̄t ne ē ē max⁹ p̄tis uite, q̄ le
q̄ anima: vñ aia n̄ ē immūnū p̄tum r̄igide actionis, q̄ h̄c idem
q̄ locis: p̄t am actionem dicit mediante p̄tis motua.

Iam uō iste motu editi ab anima et recipiti in in corde
vñ erit hic datus distinctio in agens et patiens et in hac p̄t corpo-
ris, nēque corde, q̄d faciliq; uenit in motu edem vñ alterum
partium corporis, in q̄ recipiti dum ad illas trahi, cum ab illo
n̄ eliriati. It ab aia s̄m q̄d sentiua ē, ergo h̄c motu 188
sentientis iōis ē et q̄ a ē ē p̄tis motua, q̄ ab aia s̄m gra-
du sentiendi exorti. Non regit h̄c motu antecedente
uia noam, q̄d cor supponisti operariq; sensuum ut post qd
illip uim et spiritus ad suas operes imperviat.

Capvt. 2^m Quæstio. 1°

Nvm oē q̄ vod 1° movet, s̄it cē oportet
cum eo q̄ vod movet?

Q̄d h̄c ita clausa p̄ponisti. P̄t agens p̄t p̄t 1°, et nullo me-
diante agit et mouet p̄t m̄c debet ei, q̄d moueri? p̄t
affl. 1° q̄ si agens in rem distante possit operare, qn ope-
rari et medium, n̄ detinariq; uis agendi in medio, q̄o

8+

ingebet distantia posset agere illud operari, aq' n' haret ipse
ram amicitiam. 2° si dicitur. n' pot' p'cere lucem in orbem aq'
qn illam p'ducat p'cet in orbem lucis: q' nec p'cet p'ducere in te-
ra mures, nisi p' alias p'citate, q' fundat.

3° ex eo n' abhorret vacuo, q' n' p'cet recipere influxus
alestes: at q' si celum posset agere in rem distantiam n' agendo
in medio n' impeditiensi influxu' ex eo q' medium p'cet vacuum
go eti'.

Hinc colliges 1° magnetem n' agere in remotum, qm
in propinquum p'ndo atrahit ferum media p'citate, qm 2° se
fundat, q' p'citas id est atrahit aerem. H'g. q' e' uia medie, n'
q' in illo n' recipiati, et q' n' i' sublim' capax h'g' effig' atui-
sitt in aere st'p, q' n' califasit celu' lumen p' q' transit in mun-
dum sublunarem, quem califasit. de Magnet' malta erudit'.

Colliges 2° eos q' fascinare consueuerunt n' effundere p'citatim
magnum in rem distantiam qm orig' eam effundant in aere p' quem
transit ad eos q' fascinio lederit. De fascinio agit lysis arti.
4° ubi doceat id fieri p' p'citatim magnetam, q' e' graditi ad ualorem
et p'cipe at ratiq' fascinantis uiri seu f'cim' q' p'lesu' fas-
cinare s'let p'cipe q' e' quecte statim, q' h'c' duplices in ratiq'
p'cipiles.

Colliges 3° disticulum q' uocati lichem' seu Remora
et Nauplia detinet n' agere et in remotu', qm sp'ciet in pro-
pinquum, q' p' p'citatim, qm mittit in Naupia s'let illius impulsu'
h'c'citate, ut ne isti qm eursu' retardare: de hoc isto 5° den
omni redim' h'c'.

Colliges 4° libetis aqua p'li' fundum impeditu' igni
ex eo n' calcare tanto q'nta solis p'li' libetis califerant, q'
ad fundu' libetis sunt p'li' q'q' frigidius, et crassior, q' se in
p'co' fundi intromittunt. h'c' inde seq' ignis calferante
p'ducere mai' calorem in remotu', qm in propinquum: p'li' n' aqua
q' sunt ad medium, et ad os libetis ex eo sunt calidiores,
q' m' fundum, q' os calor n' q' libetis fundu', it p' p'co' latere
et q' os libetis in aquam agit uehementer q' minorem re-
sistitiam. Po' omni de cunctis, q' ignis calferant illam, ita ut in eo
oua

one figuranti, qd stant ut in charta qazgracea, qm ipsa exireb.
 Collig. 5° actu Phantastica n' concurrere est ad
 aliq' appetitum, ac qd n' agere in appetitu a se remoto. qd si
 qm' dicati intellegenti cating concurrere, qd tunc ad aia mo-
 ra phantastica elicit in appetitu actum appetendi q
 aliq' ter huius velut statim composta, ut id plicati, Lycus
 instru i Phantasia. Id veras defunctas latas alibi.

Collig. 6° aliq' le mouent huiusmodi qd n' existunt, qd ipsa rei inde
 de qd sua, atq' legi initia a vobis separata, ut legi. qd qd ipsam sursu
 facit impulso in legidem impulsu impulso qd legi de incipi' qd fuit, Ita ergo
 genit' et levium p'genitores qd motibus in ipsius oculi coniuncti fuere, qd
 trahuerunt grauitat' et levitatis ad nativa loca retinere neutrum
 agit in remota, cum sit proxima p'curtates locomotiones. Atq' qd
 agit Causa de causa motu appetit' qd aerem i tempore impenetrabili
 id impulsu a gaudi' impulsu de qd dubitatione alibi effetto.

*

*

Ovatio 2.

Possit ne aliqd assumi a Deo vt instru-
 mentum ad agendu in re distate?

Qd aff' 1° qd instru' potest agere. Vt causa prius qd effectus
 ut per in productione muri et id distante qd gloriam p'ximam
 generare: qd etiam instru' operabil', ubi effectus in principali;
 qd ipsum instru' sit instrumentum. Id Deus a prius et ubi qd
 qd libet ut instru' Vt p'c' etiam ad agendum ubi p'c'ntur.

Qd 2°, qd huius est de facto ipse tantum surquere
 Damones, qd hoc aere vivantur, ut instru' Physicum instru'ro
 vivere: qd simili de aliis id vivi. 3° qd humanitas Christi
 ut divinitatis organum miracula debet et ubi n' erat ipsa ha-
 manitas: id hec debet ut instru' Physicu. qd etca.

Dices 1° res in loci ubi n' est te, at si n' existat ali-
 ubi: id a n' existente re n' pot est egredi actio: qd n' a exis-
 tente re in loco in ipsa n' est. P'p neg. max. qmuis enim,

resq; exigitur in loco illo, in j operari, q; long ab aliis exigitur pos-
set a Deo eluare, ut actio idone, ubi non erat nisi actio datur
Deus c; dependenter a tali iustitia p; pecuniarium concursum, q;
ipsam actionem imm; imprimat in sublimi distans.

Dic 2° si n' est Dej utiq; n' possit utiq; operari; so-
nne aliq; instrum ubi n'. P; reg. contraria, et mai. rao e' q; si
Dej n' est p; se utiq;, n' possit e' alibi rao il; q; est prin-
cipalij rao Dej, et ipsius Deum eluaret ad agendum ubi n' est.
q; pacto i' instrum et' utiq; p; se n' est.

Capvt 3^m.

Qvxtio 1^a Sif ne ad solas 3^x spci glitales p se alteratio?

Qta 1^a q; pacto uiginti alterio in hoc loco? P; accipi p; mota q; in re
ut sona ut q; glitales arribi n' q; libet, n' huiusmodi ut' m; q;
pecuniarie rao sublimi alteriorum fieri dicunt, ad qd regnum dei condi-
tioes. 1^a ut q; glitales n' sit id re cum alijs isti) acquisitione con-
sequunt ex aequali, ut aequali figura p; acquisitione iustitiae.
2^a conditio e' ut illa q; glitales habeat aliam contrariantem in subito p;
existens, a j illis aequali, ut 2^a o' q; officiis casti j'm
n' habent iact, et uirutes, q; aequali p; sunt, q; p; existant errores,
sue uilia.

Qta 2^a v' hac alterio ad solas 3^x spci glitales p; se
alterio? P; hanc alterioem ad solas n' m' ad o's q; glitales 3^x spci
p; se dari. Et 1^a pars q; in solis 3^x spci glitales q; dantis illa
duo conditioes: q; in illis b' m' dantis alterio. 2^a q; lumen,
et dor sunt glitales 3^x spci: jxum illud n' let contrarium
hic. Et si habent n' m' nec n' b' in subito p; existit: q; o' ad o's
3^x spci glitales dantis alteratio. Mizglio

Coleges 1º nō defuisse i^m condicione sanitatis, ager studiorum
nullus. n. ex his regni consequenter ad aegritatem aliquam i²
gloriosis, a q^{uod} distinguuntur, s^{ed} i^m ipsa met aegritas gloriosa i²
q^{uod} P.G. redundantebat ut hⁱ dicere possit etiam
Coleges 2º candorem nimis q^{uod} sit ex nube tenebris alteriorum
quod candor istius senecti hebrei contrarium q^{uod} tenebris contraria ha-
bent illas glorias, ex q^{uod} primis oritur candor ut q^{uod} reatu
ab illis diuersum. Vnde illa condicione q^{uod} regnit contrarium im-
mediatum intelligi potest de gloriis q^{uod} primario aegritudine,
ex q^{uod} 2º candor, q^{uod} et 3º de aliis coloribus immo et 4º de
sapientia et 5º cursum dicendi, vnde videtur n^{on} recte sugra-
uijse odorem in glorias 3º ipsi ad q^{uod} dabatur alteratio.

Jinis libri Septimi.

Liber Octavus Physicorum.

Caput 1^m et 2^m.

Quarstio 1²

Quid creatio sit, et quo pacto, & conservacio distinovatur?

Q[uod] 1^a q[uod] sit creatio? Sic defini. Creatio est aliquid entitatis p[er]sonae. Si ergo accipiat iste conceptus creatioem rerum p[er] se substantium ut sunt Angeli, et anima rationis, et corpora caliginosa. Si impinge conglomeratius erit creatioem illarum rerum q[uod] nullo praecerto substantio q[uod] ad eis naturam habet, fuisse, siue p[er] se subsistant sive non. In via vero et gratia domini creare.

Dicaf 1° anima rationis est in corpore nec illi tribuuntur actiones q[uod] supponit. Q[uod] n[on] est p[er] se substantia. Et neq[ue] existimat q[uod] anima est incorpore et in intellectu in illo ut actio; nec dependet ab eo ut sit materia. Q[uod] n[on] illi tribuuntur denominatio[n]es intellectu- gendi, ostendendi, etc. Ex iis est, q[uod] a[i] pars horum ut sit. Denominatio[n]es principali conuenient q[uod] n[on] subsistunt q[uod] minus anima rationis dicuntur p[er] se substantia. De modo explicandi accidentium in causa huiusmodi aliis disputabitur.

* Q[uod] 2^a q[uod] creatio activa sit actio aliqui externa. Veri, q[uod] re vera dividenda sit transiens, n[on] sit qualiter esse tunc exterior, it est substantia, q[uod] non manet in Deo agente, sed transire in rem patientem, in q[uod] latet recipi. Q[uod] est q[uod] a relatione, q[uod] creatura respicit dum sicut cum efficientem est realis: Q[uod] habet aliquam rationem fundandi, q[uod] n[on] potest esse alia, nisi passio, a qua n[on] distinguuntur actiones. Q[uod] instantia. 2° relatione creaturae posteriori re excreta: Ita creatio activa sumpta, est prior re excreta, cui sit via ad illam: Q[uod] creatio n[on] est relatione creaturae ad Deum.

Unus colliget 1° n[on] possit dum sine actione externa per se vellet et intelligere creare: si autem non potest cum igne, si ne actione sua externa hymen creare.

Colliget 2° Actionem appetitivam actionem transirentem et coniunctam in motu, sequendo de actione transirenti physica, q[uod] est n[on] creatio.

Colliget 3°

Collegit 3° ipsam rem creatam dei postea cum in bice-
niam existentis, et i^o talis est prior ipsius situs actio. Ita dicitur.
Qta 3^a & actio creativa et conservativa sunt id realis
et operata? Qd affect de reali, i^o Deus rem creatam per in-
mediate conservat ut. V.g. e' actio q' animum realem cre-
avit, et conservat iste n. 2 se differt accentuatio q' q' con-
servatio e' conservans regasim nouitatis in re reali. Qd
neg. De conservacione rei, q' post creationem penderet a deo et
2^a q' ad conservacionem, ut m^a 1^a q' penderet a fia: clarum
n*i* reali est distinctam creationem m^a, q' e' a deo solo,
et ipsius conservacionem q' e' a deo, et a fia sit.

Quæstio 2^a.

V' creatio n*e* lumine cognosci pos-
crit, et cum eam Artes cognoverit?

Qta 1^a & creatio n*e* lumine cognosci posse sit? Qd affecta
collegitur ex P. et ex Scriptura. Et ratione q' 1^a. Deus op-
eratur, ut est: id e' independentes ab omnibus: q' etiam opera-
buntur independentes a subiecto. So per actionem. 2^a Actus sup-
ponit rem compositam, non supponit enim componentes nempe manu. So
Deus cum sit ea excellentior, non supponet operationem. q' exca. 61.

3^a Hoc Divina infinita: So et p^a q' in ea fundati aegritudines
quaeque in deo non impinguntur. id creatione implicat. So etiam q' deus
creata e' a deo, et nulla sit a se: id alioq' sunt p' creationem
p*du*ctae ut Angeloi, et anima. q' a deo creantur.
Hoc o*pt* eius res sunt factae lumine natu: id ostendunt creationem.
So creatio lumine natu e' cognoscatur.

Qta 2^a & Actus cognoverit creationem? Qd affecta
collegitur ex multis locis in q' affectus deum u' eam i^o omni-
orum rerum eam effectricem, aegritudinem u' dari prestatum inin-
firmitate in causis agentibus. Qd u' affectus sentirentur nisi
fuerit intellectus p' actionem Physicam, n*e* 1^a id 2^a id,
de q' e' actio*ci* indigendus e' quando affectus Physicam actionem
repercussi subiectum et motum.

QVXSTIO. 3²

Fverit ne mvd*s* ex xternitate peractus?

.Arctis mundu*m* ab eterno frigide gustauit, ut p*er* ex multis lo*cis* ciuitatis iacto $\circ$. Opp*er*um doce*t* fide*s*, mundum in tempore
frigide fructum d*e*ij incertis imp*er*io*s* uolitare.

Ota l*a*et*g* anni tempore uidebat mundu*m* a deo frigide
condit*g*. Et uicissim*g* i*n* mundum creatum frigide uero
tempore nostri Emissph*er*ii. Ita multe P*l*. f*l*or*g* que con-
querebat us*q* mundo recens rato optimum anni temp*er*g largi-
t*er*ti De*u*s in nostro hoc Emissph*er*io, in *g* condida erat He-
sychista Christi Domini presentia, decoranda, Roma. Ecclesia
caput futur*g* Europa religione purp*ur*a. Ita optimum tam
pur*g* anni i*n* Venerum, ut pote ambrum, temperatum, et com-
modatum ad respiquias, conservandas, et augendas. Ita in eo
tempore condit*g* mundu*m*.

Bogab*is* i*n* mense uerni temporis? Et mensi Martis
Cor*in*. Mense Diuin*u* Verba nostram spung*er*it nam et
ho*m* in oru*m* redem*it*, Ita in eo ho*m* eccl*e*sa et mundum
uerissim*g* *g*.

Bogab*is* 2° i*n* die mensi*g*? Ex D. Hyeronimo
die 28. Erat Dominus dies in *g* ob*it* Christus resurrexit
utru*m* canit Ecclesia in Hymno ejus*d*ies.

Primo diuersum omnium

Quo mundu*m* extat condit*g*
Vt quo resurgens condit*g*
Nos morte uita liberat.

Dies in arbore*s* huius fructu*m* maturari*s* ut pote ex gg
etendi facultas ho*m* facta *g*. Ita fructu*m* maturitatem
assegnati*s* in Septu*m*: Ita in hoc tempore anni et uero
tempore mundu*m* condit*g*. Et ad minorem dicendo arbore*s*
tude temporis diuin*u* huius fructu*m* maturari*s*, ut si *g* fructu*m*
ex gg ali*g* fructu*m* in Septu*m* maturandi gerarent*g*. Ota ra-

Quia 2a & inclusa fide Mundi noua Creatio priꝝ ratione
huius Physicis demonstrari? Per reges naturam sicut hoc pla-
ne concurrit. Probabilis in' sc̄is solent opponi 1a sumitur ex
iis consensus antiquum, Iheronim. 2a ex eisdem artium inuen-
tione corda elata, et tempore nota fluviorum: nō autem unif-
orme h̄oī infinita antecedentium annorum serie sine
arbitrio negatur. 3a q̄ā nō historia aliq̄ refert, q̄ā n̄
h̄eat dictatum exordium et primum.

Ov̄ḡstio 4.²

Quo pacto delvend̄x sint Pro- p̄oꝝ p̄m̄ndi xternitatem?

Probandum si ab Aet̄e factis notatis 1o concedendum ē' motum ca-
p̄is in tempore, mouensq; Et motile habuisse exordium; nō generatio in
et motum, it p̄ creationem ut fieri in Angelo mouente, et in celo moto.
2o Temp⁹ n̄ datus cap̄is posteriorē positionem ad temp⁹ reale, qd
fuerit priꝝ; it p̄rum ad temp⁹ imaginarium, qd ante temp⁹ realē
imaginatur.

3o n̄ ē' momentum, ē' finem p̄lteri temporis, et exordium
futuri sic n̄ cum ē' temp⁹ concretus momentis p̄cederem⁹ infinituꝝ
retrocedendo. 4o Motum hec etiam finem in aliq̄ usq; usq; ultima
q̄. dicitur, n̄ tñ in seq. dari motum, q̄ sit posterior ultimus.
Et q̄ id usq; ad huc post ultimum motum, n̄t motu, non
in mouebuntur ita rispondeste Deo.

5o n̄ fuisse p̄ter diuinum optimū post infinitum n̄
opus imaginarium cap̄is temp⁹ realē. 6o Num maneat
id temp⁹ facere id, si operari necessitate n̄t se libere, ut
Dius: Unū potuit condire mundum in tempore, et n̄ ab Eterno.
7o Num n̄ temp⁹ facere optimū qd p̄st, Unū q̄ optimū fui-
set motu ab Eterno, n̄ fixer a Deo.

8o Studione aliorum argumentorum. Notab̄ 1o mu-
dum esse exemplatum Diuini exemplaris ad hoc n̄ opus
esse ut n̄ Diuino exemplari costringi, n̄ aut nec exemplatum

creatuum est ex iusto durationis cum suo exemplari creato alioz
et mundus est spiritualis ut est exemplar divinum. 2o n
est contra honestatem et liberalitatem dei differre beneficio
et creationis mundi, n.n. ad liberalitatem plenius absolute uo
lare, id ordinate et iuste magis conuenit, conueniebat autem
magis mundi creationis differre.

3o potuisse quod deum mundum condere aeterno, quo
infra explica h[ab]et, non sicut in ut manu libertatem, et indepe
ndentiam sui a creaturis, et creaturarum ab ipso deo degenere
h[ab]et ostenderet.

4o uerum quod est non posse voluntatem nouam elire actionem
antiquam, nec est voluntatem antiquam actionem nouam; in voluntate
iusti deus habet aeterno creandi mundum in tempore et reuerte
posse antiquam, q[uia] ead dabatq[ue] iuste deus mundum creauit de
facto.

5o Deum non escape mundum in tempore quod cum geni
teret geris; l[et]q[ue] casu operaret mundum, et q[uia] ita ibi plu
uit sine noua sui mutatione.

6o uerum quod est deum prouare omniziam, q[uia] non distinguui
tur ab illis essentia et causa rerum, non in necesse si ex ideo extin
rerum extra, nec enim regit id libere facultatem extirpationis ut in
pro diximus. Vnde non igit rerum extirpias esse aeternas, sicut est dei
extirpia.

7o non est regnandum ratione ut deus, quem in tempore se
uerit mundum, ipsum non antea, s[ed] postea fecerit: hec n. 3o,
est deuersura quod tempore mundus condidit fuisse: in igit
deo plausisse tali tempore, non antea, s[ed] postea et bonu[m] condere ob
sue sapienti suorum consilium.

Quæstio. s².

¶ Deus non necessitate mundu[m] parerit?

Non rogamus deus creari mundum in nequitate, q[uia] ignis. 2o. ignis
deuinit, ut reliquias intu[m] et voluntate ueritas nec operari. 1o
ignis q[uia] est deus. Neque in tantum et voluntatem mundum ueritas non

in' pōuerit nō ita ut nō pōuerit nō pōuerit: ut Pater in dīvīnū &
pōest nō pōuerit filium, et P. ut filius nō pōuerit nō pōuerit Spiri-
tum Sanctūm. *Et* nō ita doct̄ fides, et p̄t ex uteri et nō nō insti-
mento. Psalm. 134. *Oia* ḡm̄ḡ uult̄ Domini fecit. Epistolas Pan-
ti ad Ephesios, qui operati via m̄nū concilium uult̄ suū, r̄c. 1° quia
notūl̄p̄m̄ m̄s operandi e' operari h̄c̄. *Ḡm̄* m̄s Deo nob̄isisti-
mo agenti uicendus ē.

2° Deus h̄t̄ in se infinita p̄fule & in appetibilitatem et
boni rei: *ḡ* extra se nihil inuenit nec appellendū; *ḡ* m̄ nō
pōuerendum. 3° t̄s. p̄fille q̄ inuenit̄ in creaturis, in Deo exelētōni
m̄i pōerenda ē: *to* libare agere e' p̄fello e' maximis creaturis rodat̄.
ḡ in Deo iohuanda ē.

Nt̄ab̄ 1° Dūm̄ n̄ agere nūc̄ilitate id, n̄ id̄ congeniter, et
agere media q̄dam r̄c., t̄ ex libere arbitrio q̄d a nūc̄ilitate auḡit
constantiam ex coniunctis u' possibl̄itatem aliter u' habendi regas,
quas molit̄ur.

Nt̄ab̄ 2° maiorum dari rei j̄r̄ Deus r̄ia n̄ cognoscet
n̄ m̄ r̄ia n̄ amet, et uult̄: *ḡ*, cognitio fidelis in res q̄ tenet̄
in cognoscente insunt, uult̄ u' q̄t̄ suū in se ipsi: *j̄re* cum
r̄ia p̄t in Deo sunt̄ n̄c̄ h̄ant̄ ē. n̄ autem p̄t nōt̄ in se
ipsi: in ē q̄d Deus n̄ ḡm̄ḡ uult̄, n̄c̄ uult̄, ḡm̄ḡ s̄it̄ n̄c̄
uult̄.

*S*egnus de r̄ia ante om̄alū uult̄ abstractua, & simpli-
us in t̄lligentia, *j̄r̄* Deus res s̄uā sp̄as ḡm̄ḡ cognovit. Nam
si sermo sit de r̄ia visionis, n̄a Dea r̄ia intuictiva, *j̄* tendit in r̄e q̄
ut in aliq̄ temporij r̄ia existimat̄, *Dñ* et̄ i' Dūm̄ n̄ eas cognoscere
nūc̄ilitate a rotula, & ex hypotasi *ḡ* *o*, u' p̄uertatē uult̄
dari ē.

*E*t̄ om̄i d̄' inter n̄ aita uult̄ dīvīna, *j̄* Deus mult̄ aliq̄
p̄duere ad extra et q̄d in se p̄fucionem dīvīnam si q̄d se h̄bit̄
et s̄uā ē' abstractum sp̄ulete, et si à Deo adesse n̄ p̄esse; n̄ t̄n̄
exp̄undat̄ s̄uā r̄ia ad creaturas j̄r̄ concurrit, n̄c̄ i' p̄filio, n̄c̄ im-
perficio, at ita et adesse et abesse p̄t à dīvīno alio. Sed de
uocitatis h̄c̄ Dñ d̄' ab̄ fortat̄ agendum lat̄q̄ erit.

*E*ta 22 v. m̄ Aet̄lin Deus ex nūc̄ilitate d̄' p̄petui. *Et* ex dīvīno alio
Dūm̄ in aliq̄ p̄t̄ ad mundi creaturam agere n̄c̄ ut p̄t ex lai⁹ uult̄ aito 20
in aliq̄ n̄ op̄t̄ libere operari ut n̄c̄ uult̄ ex lai⁹ uult̄ cō aito.

Qvæstio. 6^a.

Nm aliquid à Deo ex exterritate pereari potverit?

*B*rasse. qd n' implicat ex pte Dei: scilicet id si ab eterno fuisset ab eterno illuminatus sic Deus cum eternis sit poterat ab eterno creare, alioq; sit in Deo minor virg ad scandum ipm in sole ad illuminandum. Non implicat ex pte rei gaudi, qd Verbum Divinum ab eterno non est gaudium: Go d' gaudium ab eterno aliquid n' implicat. Non tandem implicat ex pte creationis, qd ille tuus ex nihil in ipso tempore fuit et donabat tempore anni, in qd res qd creandi non fuerint, id tm quod n' fuit ex ante subto: Go potest aliquid ab eterno creari.

Hinc obiectus 1° n' opus est, ut res qd creata pte et sit, sicut pte n' est n' est eterna: id tm qd et sit est subto. 2° ea qd sunt p creationem hinc suum pte, et et sit in aliis instans assignato et sue conservationis; et in nec hinc et instans, et p se, et fide nra nisi alioq insipient; Unq' ab eterno creanti illud et instans n' herint.

3° illud effectum Aristotelium, sic temporibus n' differunt et p pte ex parte etiam ab eterno sit, id simul exhibuisse et pte ex parte. qd si pte et pte, et deinde fuit iam ab eterno n' fuisset ut pte. N' uita ut dicamus n' pte potuit et ab eterno, ab eterno fuit. Unq' in temporibus n' differunt pte et pte: differunt et pte et et, qd n' pte et ab eterno qd ab eterno potuit et.

Obiectus qd ex maiori duratione rej n' obligi ejus maior pfectio, alioq alioq alia bruta, mox et gloria. Sunt hec pfectio, cum longiorum hanc durationem, ut erui, et evagisti.

*B*rasse 1° & Deus crearet ab eterno libere, an nec? Qd libere, n' qd ex eo qd antea p posse potuit n' creare, id qd dum erat pte, n' creare in sensu diviso, n' compreso.

*B*rasse 2° qd sit illa duration, in qd Deus potuit n' creare? Qd 1° conduration et eternitatem n' ut huic aut illi durationi temporis imaginari sit, qd in ipso individuali eternitate in qd Deus creasse pte n' creare, si uult nos in eod instanti in qd libere operari pte sum qd non operari. Qd 2°, illam durationem, seu eternitatem responderet temporis infinito imaginario, in qd Deus potuisse n' creare, qd nulla assignabili tempore pte potuit. Hinc uenit eternitatem, in qd Deus potuisse alioq creare sit ab eterno.

nec dicas

Nec dicas, Socrates, potuit ab eterno creari: sed ab eterno non in velum reverari. P. n. neg. coislam, qd' qd' anihilati ante anihilacionem, supponiti exteriori eam anhilao eterna n' e, si qd' gatior e' ultia r'g'm illi' qd' anihilatio.

Nec dicas 2o nostram Doam Partib' repugnare. P. n. illo n' loquitor, fuisse de creatio de qd' nos loquimur, qd' de ea qd' rei tanta erit, post n' e, ut hanc eternam e' posse recte negarunt. qndo u' dicunt eternitatem e' propriaam Dei, sequitur u' eternitate, qd' deft, In terminabiliq' u'la sit et finita posse, n' u' de eternitate, qm' huc est refutatio eterno creatio.

QVIESCITIO 7^a

*Nm res oes sine discrimine ab eterno
esse posverit?*

Qta 1^a & res permanentes incorruptibilis, ut Angeli, uergera, & lilia. Et res corruptibilis & permanentes, ut ignis, aqua, terra, pluvia, ab eterno creari? P. qd' affl' qd' n' implicat. Non potest e' es, qd' sicut ab eterno n' conseruari qd' infinitum tempus, aliq' ab eterno n' duratur.

Qta 2^a & msl' qd' es' in eterno deinde alia se successiva) pluerit e' ab eterno? P. 1° deinde finita neg. Finis n' msl' in aperit in tempore, aliq' est in finitaq': qd' n' est ab eterno. P. 2° et neg' de msl' in finito u'lo. Qd' hic ex sua via postulat trios in spacio, siue magnitudine.

Qd' deinde 2° qd' requiri implicio, qd' daret spatiu' qd' mobile percurret, qd' spatiu' e' est, et n' e' infinitu'. P. 1° Neg. Porro mouentis a oriente qd' spatiu' infinitu' duplo u'lo. qd' spatiu' qd' ab etate oriente qd' spatiu' infinitu' ibi mouentis. Petrus hodie uiuens Thysigonon ante uideret Paulum in uallo infiniti spatiu', sicut Paulus et u'lo grande infinitu' percurrit; et Petrus duplo maior: qd' daret spatiu' inn' Petru', et Paulum infinitu' ut fieri, et n' infinitu' qd' clauderet Petru', et Paulus ut fieri. Atq' zös omittit. Ita qd' msl' circulariq' pluerit e' ab eterno? P. qd' pluia n' neg. P. duplicitas, qd' n' est. Neg. mouentis ab eterno circulare, potest neg', dum pluia renudatio fieret, creare una' Am.

ab eterno
concedit.

geli: Hoc modo daretur infiniti actu Angelii. Hoc non admittit, quod motu circularem.
Dicitur: Angelus mouens celum est prius, quia ipsum celum moue-
retur. Sicut enim est ab eterno. Ita etiam quod est semper medias et revolutionis sui:
priori: quod est horarum, habet et suam horam, ac prius prior est medias et re-
volutionis, quia integrum revolutionis: ita Angelus per impulsum fecit domi-
nacionem revolutionis, et antecedit omnes revolutiones, ac prius est prius quia
celum mouebat. Qui hoc argumentum negat, negat Angelum ut proximum eius
revolutionis sit tamquam, quod non possit assignari.

Vixen tamen potest esse ab eterno? G. s. moueretur, et gerant-
si moueretur habens intentionem: si gereretur, Go potest moueri, quod est
et praeceps motus. Et quoniam illam non est gerulatum, ita negaturum
ac prius non ex ea intenti possibiliatis motus ab eterno, et per celum, cum
potest ergo. Propter hanc autem ab eterno ut moueretur agnoscendum, et da-
re ei Angelus et potest esse motor adhuc si moueretur obsequuntur in-
finiti actu.

Gla et generatio potuerint esse ab eterno ut modo quod dicitur
propter causam, Propter reg. Non facile quod ab aliis via singula concretabilis
est generatione. Propter indicem, non aliquid est creationem quod in celum
est immobile quod est. V.g. leo et generatio non a leone: Go et leo non de-
bet unius et creationem induere, hunc tamen non agnoscat aliis quod est
rurit nullum singule generari, quia ab aliis concreto antecedebat.

Otho: quod si Deus ab eterno creasset leonem et leonem
supradicto eis alimento, et faciat manum subgegerent, numerum
huius generationis et gererent ab eterno? Propter reg. Probat hinc Go
illud est argumentum prius quam ultimum generationem fecerint, descendit na-
turaliter germinare, et digerere, partibus ad auxiliandam suam: Go
ista dispositio est prior, quia auctor generationis, regis, hoc non est
ab eterno. Nec hoc argumentum recte solutum est. C. Et ies
ut legendi patet.

Capvt 3^m et 4^m

Quæstio i^a